

door Herman Michiel
16 augustus 2021

Taliban-manschappen paraderen in het presidentieel paleis in Kaboel, waaruit president Ashraf Ghani naar het buitenland gevlucht is. De grotendeels in de Verenigde Staten opgeleide professor en gewezen Wereldbank-medewerker staat symbool voor het fantoche-regime dat de Amerikanen in Kaboel installeerden. *Fantoche*? De term zal misschien minder bekend zijn voor wie na de Vietnamoorlog geboren is; het was het marionettenregime dat door de Amerikanen geïnstalleerd was, toen in Saigon. Net zoals toen (1975) moeten de Amerikanen halsoverkop het land verlaten, met ongeloof dat een hoopje ongeregeld op enkele dagen al in de hoofdstad staat

Er zijn verschillen tussen Kaboel en Saigon, want toen ging de oorlog tegen een progressieve anti koloniale bevrijdingsstrijd, in Afghanistan zijn retrograde religieuze fundamentalisten de overwinnaars. Maar in geen van beide gevallen kon een fantoche-leger met technologisch superieure destructiekracht het halen. Er is nóg een verschil. De Vietnamoorlog was een VS-aangelegenheid, voor de oorlog in Afghanistan kon Washington vanaf 2006 geallieerden vinden bij zijn NATO-bondgenoten. Een hele reeks EU-lidstaten (Britten, Fransen, Duitsers, Nederlanders, Belgen, Polen ...) hebben zich naar de Amerikaanse wensen geschikt en meegewerkt aan 20 jaar verdere ontwrichting van het land.

Zelfs wie er naïef van uitgaat dat deze 20-jarige oorlog de bedoeling had om democratie, mensenrechten, vrouwenrechten te verdedigen zal moeten toegeven dat de misschien wel [300.000 doden](#) en de [2200 miljard dollar](#) die alleen al de VS ertegenaan gooiden, alleen als resultaat hebben dat het Taliban vaster in het zadel zitten dan ooit, en dat nieuwe vluchtelingenstromen op gang komen. ... En met welke autoriteit zouden westerse diplomaten nog een bemiddelende rol kunnen spelen? Alleen Rusland en China zullen daartoe in staat zijn. Of men zou moeten denken dat naar Josep Borrell, de 'hoge vertegenwoordiger van de Europese Unie voor buitenlandse zaken en veiligheidsbeleid' zal geluisterd worden. Nog [op 12 augustus riep hij de Afghaanse regering op](#) om onderhandelingen te beginnen met het Taliban. Nog geen week later is er echter al geen Afghaanse regering meer.

Afghanistan staat niet alleen. De militaire westerse logica mislukte evenzeer in Irak en in Libië, in dit laatste land is het resultaat de installatie van een 'failed state'... Maar zullen de westerse leiders daar enige conclusie trekken? Hun stilzwijgen is momenteel oorverdovend. Of ze moeten bijna meelijwekkende uitspraken doen zoals Borrell, of NATO secretaris-generaal Stoltenberg die zonder verpinken zei: "[We remain committed to supporting a political solution to the conflict.](#)". Nog stuitender is de uitspraak van Sammy Mahdi, de Belgische staatssecretaris voor asiel en migratie, die met zijn christendemocratisch groot hart toezegde dat uitgeprocedeerde Afghaanse asielzoekers in België [op dit moment niet gedwongen zullen teruggestuurd worden](#) naar hun land. De humanitaire missie van het Westen blijkt alleszins niet uit de duizenden bedrogen Afghanen die momenteel het vliegveld van Kaboel bezetten nu hun 'beschermers' er proberen het hazenpad te kiezen.

Verontwaardiging over dit alles is goed, er politieke lessen uit trekken is beter:

1. Voor een echte vredespolitiek en reële pogingen om in conflicten te bemiddelen mag men niet op onze regeringen rekenen. Hun bindingen met de militaire industrie, hun gedachtenloze

volgzaamheid aan de NATO en het Amerikaans imperialisme maken hen daartoe ongeschikt, alle denktanks en 'vredesinstellingen' ten spijt. Het zijn de **vredesbewegingen**, die gelukkig in een aantal Europese landen een stevige achterban hebben, die het maatschappelijk debat moeten blijven aanwakkeren en brede bevolkingslagen ervan bewust maken dat wat in het politiek jargon onder 'defensie' verstaan wordt niets te maken heeft met de veiligheid van de burger.

2. Een centraal element hierin is het verzet tegen de aankoop van nieuwe **gevechtsvliegtuigen**. Ook waar deze reeds besteld zijn moeten de contracten afgezegd worden, en de ontwikkeling van nieuwe - zoals de [Europese FCAS-jet](#) - moet met alle middelen bestreden worden. Immers, waartoe dienen deze gevechtsvliegtuigen? Laten we ervan uitgaan dat ze niet dienen om West-Europese landen te bestoken (althoewel, de NATO bombardementen op Joegoslavië in 1999...). Ze dienen dus voor operaties als in Afghanistan, Irak of Libië, drie cases waar dit optreden de toestand alleen maar verergerde. Gevechtsvliegtuigen zijn dus peperdure bronnen van nog meer ellende. Burgers mogen het niet langer pikken dat belastingsgeld voor zulke inhumane doeleinden wordt gebruikt, terwijl de schaarste aan overheidsmiddelen steeds wordt ingeroepen als het om reële noden gaat.
3. Inderdaad, de huidige tijdsperiode toont maar al te duidelijk aan **wat de veiligheid van de burgers écht bedreigt**, en wat daarvoor zou moeten gebeuren. Gigantische [bosbranden](#) kunnen niet bestreden worden bij gebrek aan middelen. Bij overstromingen blijken overheden traag en inefficiënt op te treden, al hebben de klimaatwetenschappers al lang op de dreiging van dergelijke calamiteiten gewezen. We zijn niet veilig voor het coronavirus zolang niet elke aardbewoner veilig is, zegt men, maar men weigert aan de arme landen de middelen ter beschikking te stellen. De 'veiligheid van onze burgers' komt niet in het gedrang door gefantaseerde aanvalsplannen van China of Rusland, maar door het gebrek aan visie van onze regimes.
4. Als we enigszins onze verantwoordelijkheid willen nemen voor het kwaad dat onze regeringen aangericht hebben, moeten we minstens aandringen op een ruime toepassing van het **asielrecht**. In de media spreekt men over 'onze tolken die we natuurlijk mee zullen evacueren', maar het zijn heus niet alleen tolken die het vliegveld van Kaboel bezetten en waarvan Amerikaanse militairen er al enkele doodgeschoten hebben.

Hits: 44

Dit delen:

[Facebook](#)

[Twitter](#)